

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s poštnim na dom za vse leto 21 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterstopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Slovensko mlekarstvo in južnoafrikanški trg.

(M. Ivančič — Tolmin.)

Kakor se po hudi plohi raztrgajo oblaki, da posije izza megla navidezno milejši solnčni žarek na potrto naravo, ki se komaj oddahne strastnega srda in kakor se potem iznova prične povsod in celo med najmanjšim bitjem ljuti boj za obstanek, tako se je po južnoafrikanški vojni, ki je požela prizadetih pokrajini dovolj bogastva, tamkaj že razvedrilo ekonomično obzorje in zopetni boj za pričetna kupčija in obrt. Kdor ni še slišal, kako dobičkonosno je razpečevanje blaga, sosebno kmetijskega v onih krajih, kjer so vojske besnele, ta naj vpraša angleške in nemške eksporterje, ki zalagajo afrikanška tržišča onih dežel, ki se sedaj odpirajo svetovnemu prometu in intenzivnejši kulturi. Seveda lahko to ni in marsikomu se zdi prekomorska kupčija imenitna v teoriji, a v praksi se kaže vsakovrstnih težkoč stotero; že pri izdelovanju se prične in pri pošiljavi za eksport namenjenega blaga; potem pa odločuje kupčevalčeva rutina in špekulacijski dar, ki zna izkoristiti vsako ugodno konjunkturo. In če tudi potemtakem direktno eksportirati ne kaže gospodarstvu, kjer gola špekulacija obeša premnogokrat cel prekomorski kapital na eno samo nit, se cene vendar izdatno zvišajo, če je blago namenjeno izvozu, ker rad plačuje eksporter če je prepričan o dobri kvaliteti. Li res crete tudi našemu mlekarstvu na južnem trgu lepša bodočnost, to priznati mora pač vsak, ne da je večak, če pomisli, da nas veže imenitno pristanišče z vesoljnim svetom, posebnou ugodno z vzhodno Afriko, ki nam če biti sploh izvrstna za izvoz, ker sta Anglež in Nemec — najhujša naša konkurenta, malone 2000 kilometrov bolj oddaljena. Že tole dejstvo nam zamore prinašati dobiček, če je le produkcija zmožna vzdrževati kvalitativno ono konkurenco. A tu nam je pobesiti oči, ker smo šele v povojih, okretini in brez matere. Nedosežni so nam sedaj vesoljni trgi, kersmo začetniki doma in zunaj pa nevedni. Da, manjka nam vzgojevalke, to je kardinalni pogoj, če hočemo približati slovensko mlekarstvo sploh vesoljnemu prometu. Dobro urejena mlekarska šola s primernimi tečajji za mlekarje, sirarje, mlekarske revizorje in kakor jih hočemo imenovati sploh, seveda na najširši praktični podlagi je kar eminentnega pomena za ugoden razvoj celega slovenskega mlekarstva, je v pravem pomenu besede conditio sine qua non. Le zato, ker se to vitalno vprašanje navadno le mimogrede omenja, smo segli po peresu, da zabeležimo to, kar moramo priboriti najprej slovenskemu gospodarstvu — merodajnim činiteljem v prevdarek —, ker če dvignemo mlekarstvo, dvignemo blagostanje našega kmeta živinorejca, dvignemo sami sebe.

Zahteva pač vsaka stroka veččaka, zato se širijo križem sveta strokovne šole in tudi pri nas — a v mlekarstvu, kjer gre največ kapitala iz roke v roko, kjer je večina od izdelovalca odvisno, se li ta kapital podvoji ali uniči, tam, kjer je treba največ vedenja, praktičnega znanja, pazljivosti in snage, zanašati se moremo po večini na novince ali starega mazža, ki niti »žajfec« ne pozna. S tem pa nočem nobenemu mlekarju kaj očitati, saj on ni največ kriv te svoje nevednosti, ampak žalostni odnosi, malomarnost prizadetih društev, nebriznost marsikaterega činitelja, reakcija političnih razprtij, ki so gospodarskemu gibanju strupena rosa. Saj nima prilike, da bi se izuril v svoji stroki, pri najboljši volji; pa naj nam sedaj razlagam kaj je eksportno maslo, če niti ne ve, kako izgleda toploter? — Toli je napredovala v zadnjih desetletjih vsaka tehniška veda in posebno še mlekarska, da zahteva že celega moža, ki mora upreči

ne samo roki, temuč tudi um, da pride v resnici do pravega dobička, — pa ne kot bi mislil kdo, da lahko to po strani opravlja, »za kratek čas.«

Bolehno je naše mlekarstvo, da, in sicer hromo, ker nima enojnate organizacije in hiravo, ker je na slabi hrani in zadostiti se mora z vsakršnim obrezkom. Nekaj prostora (če tudi neprikladnega) in enega »fanta« (dasi neizkušenega) in mlekarjenje se takoj prične. Mogoče pa ima oni prednost, ki bolj poceni dela. Pri tem se prihrani pet ali celo deset kron na mesec in to dopada zadrugi, četudi je na blagu mesečno za sto in še več kron na škodi — natanko se itak ne računa. Postavijo ga celo v drago in krvavem potu sezidano mlekarnico, a delo mu ne gre izpod rok, ker mu je vse novo — še preveč. Seveda, po strokovnem spričevalu ga niko ne vpraša, ker ga nima, in prilika mu ni dana, da se vsposobi, da zažobi kak dokument sposobnosti v svoji stroki.

Ta poslednja bolezen zatira, uničuje organizem našega mlekarstva in to propade sčasom, če ne pridemo v okom tem nevarnim odnosom; že sedaj se majo zadrugi in žalostni služajev imamo dovolj, ko so zapri novo mlekarnico, ker se kupci izogibajo ponesrečenemu blagu in trg ga izbruhne zopet v veliko škodo vseh zadrugnikov. Pa kaj, če bi škodovalo to le prizadeti zadrugi, moralno škoduje celemu združništvu, ker izgublja kmet zaupanje v to, kar ga edino še vzdržuje na površju ekonomičnega močvirja.

Obrt — če jo smem tako imenovati —, ki podela že sedaj na Kranjskem in Primorskem na leto 10 milijonov kilogramov mleka, ki predstavlja 1,000,000 kron kmetijskega kapitala in s katero se peča že danes sto zadrug, še nima zavoda, ki bi vzgojeval pripravne delavce, kmetu v neprecenljivo pomoč in korist. Li morejo merodajni činitelji še mirno gledati, ko izročuje zadruga neved

nežu svoja imetja v pogubo? Da rešimo tu zlahka, s pravilno upeljavo produkcijo 100.000 kron na leto in še več, ne bode ugovarjal niko, ki ve, kako se dvigne cena blagu, ki pride v spretno roko.

Naglašamo torej opetovano, da je po strogem strokovnjaškem črtežu napravljena mlekarska šola fundamentalni predpogoj vsakega razcvita v mlekarstvu v prid svetovni konkurenci. Če pa tega ni, je absolutno izključeno, da se dvignemo do izdelovanja eksportnega blaga, do najpopolnejše stopnje produkcije, životvarili bomo temveč ob pičlem zaslužku domačega tržišča, pripustivši kakor zdaj vesoljni trg Nemcem in Angležem, in Afrika nam ostane kvečjemu sladki sen o slabih časih.

To je naravnost ironija, da se pri nas v Avstriji, ki je zbog svojih izbornih kulturnih razmer za živinorejo takorekoč preddestinirana, tako patriarhalno gospodari, kot bi nam inozemstvo ne bilo za petami z uničevalno konkurenco. Zvišani colni tarifi nas le navidezno pomaknejo v boljše situacijo, končno je naš ekonomičen vseh vendarle odvisen od dobro urejene in kvalitativno brezhibne produkcije in tudi združna organizacija nam k temu direktno nič ne pripomore, niti nobeno eksportu namenjeno špekulacijsko podjetje, ki leži a priori izven gospodarskega delokroga in je vsled navedenih težkoč najmanj pripravljeno v povzdigo neizkušene naše kmetijske produkcije. Pač pa dosežemo sijajne vspehe na vseh trgih, ne da bi se preselili z razpečevanjem, privabimo dobro plačujočega konsumenta in eksporterja in dvignemo neznansko razvoj domačega mlekarstva, če izboljšamo kakovost našega zaenkrat komaj polvoljnega mlekarskega blaga.

To silno važno vprašanje so dosedaj, žal, po celi Avstriji zanemarjali, vsled česar se avstrijsko mlekarstvo naprej vali kot lena megla, in

skoraj nas rudečica oblije, če premislimo, da nas je Nemčija, ki je bila pred petindvajsetimi leti vsaj v kvaliteti še daleč za nami, že davno in sijajno prekoračila. Seveda so se prizadeti krogi tam — spoznavši tendenco prihodnjega gospodarstva — kar silno trudili ojačiti produkcijo na podlagi dobro urejenega strokovnega pouka, dokaz, da je bilo v omenjenem roku zasnovanih v ta namen čez sto zavodov in danes jih še štejemo čez dvajset najpripravnějšíh, med tem ko sta bila v Avstriji, ki je za mlekarstvo veliko bolj razpoložena, še pred kratkim temu smotru le dva zavoda posvečena.

Skrjni čas je torej, da se tudi pri nas merodajni činitelji, katerim je naloga skrbeti za blagor kmetijskega stanu, oprimejo vseh sredstev v povzdigo te v narodnem gospodarstvu že najimennitnejše kmetijske panoge. Dal Bog, da bi vsi za to postavljeni dejansko pokazali, da jim na pravem mestu leži srce, s čimur si gotovo pridobe narodnih zaslug premnogo in pa hvalo tisočerihih src. Slovensko mlekarstvo pa bode potem cvetelo in ob bogatem sadu postane krepak in veljak naš kmetijski stan.

Državni zbor.

Seja dne 18. februarja.

Pred sejo je bilo podanih več interpelacij, med drugimi je interpeliral posl. Daszynski finančnega ministra, zakaj se avstrijske nakaznice glaseče se na krone in vinarje ne sprejemajo od severnoameriških poštinih uradov, vsled česar trpe avstrijski izseljenci obšutno zgubo.

Potem se je nadaljevala brambna debata v istem monotonem toku kot prvi dan. Prvi je govoril poslanec Schraffl, ki je izjavil, da bodo krščanski socialisti le tedaj za brambno predlogo, ako bo vojna uprava sprejela pogoje te stranke. Popoldne pa je že izjavil dr. Lueger v imenu iste stranke, da bodo kršč. socialisti »mož« za možem stali za

LISTEK.

Jarostav Vrchlický.

16. t. m. slavil je ves češki narod petdesetletnico rojstva svojega najplodovitejšega pesnika Jaroslava Vrchlickega. Vse češko časopisje je oslavilo ta dan s posebnim povznenjenjem in skoraj vse literarne revije so izdale posebne številke v njegovo čast.

Leta 1871. so bili tiskani prvenci njegove Muze, a od tedaj se je tekom let nakopičilo grandiozno delo. Plodovitost Jaroslava Vrchlickega je tako ogromna, da ga le malokdo pozna v celoti. Vsa ta dela, s katerimi je obdaroval svoj narod, potrebovala bi dolga leta v proučenje, zato je njegovo ime znano vsakemu Čehu a morda samo nekaterim redkim, ki so skupaj z njim šli skozi življenje je poznana vsestranost in pestrost njegovega talenta. — Ni tu mesto ocenjevati njegov literarni pomen, moj namen je podati samo nekaj feljtonističnih črt k slavnemu dnevu velikega mojstra.

V Pragi ga pozna vsak. V starem, obnošenem haveloku in istota-

kem dovelj prevetranem klobuku ga vidite hiteti po ulicah. Vedno se mu nekam mudi, zamišljeno gleda nekam v daljavo, njegove dolge brke mu vise nizdol, kar daje njegovemu obrazu nekaj energičnega in skoro temnega. In kadar človek pomisli na velikansko delo, ki ga je dovršil ta sam mož, prevzame ga neko spoštovanje pred to silo, ki je v njem, pred tem ognjem, ki ga vedno žene dalje brez oddiha in prestanka. 62 obsežnih zvezkov svojih poezij, 27 dram, 7 libret, 3 knjige lepe proze, 6 knjig literarnih študij in 76 knjig prevodov je izdal Vrchlický v okroglo tridesetih letih! Sto in edeninosemdeset knjig! Kdo bi ne občudoval te enerzije, ki je bila potrebna za to velikansko duševno delo. Tiskarne niso mogle dovolj hitro izdelavati njegova dela in osobito s prevodi je imel mojster mnogo potežkoč in mnogokrat malo nadeje, da dobi založnika tako hitro, kakor bi si ga bil želel. Vrchlický je preložil Danteja, Ariosta, Goethejevega Fausta, Mickiewicza, Huga, izdal je 7 tujojezičnih antologij, 15 Calderonovih dram i. t. d., i. t. d. Čehi imajo tako bogato prevodno literaturo, kakor

malokateri evropski narod in mnogokrat in v mnogočem prekose Nemce, ki vendar stoje, kar se tiče prevodne literature na prvem stališču. Kdor bi tajil, da nima Vrchlický največ zaslug, da se je češka prevodna literaturo tako bujno razvila, ne pozna razmer.

V Narodnem divadlu so se davala Vrchlickýjeva dela v dobi šestnajstih let 231 krat in gotovo bi se bila še večkrat, da imajo Čehi za dramo svojo posebno pozornico. »Noč na Karlštajnu« veseloigra Vrchlického se je dajala sama 76 krat na »Narodnem divadlu« in se je zato igro sprejelo več kakor 100.000 K na vstopninah. »Catullovo maščevanje« se je igralo v Češkem dvornem gledišču, v Antwerpnu pa za časa izložbe trilogija »Hippodamie«. Tudi v Krakovu in v Zagrebu so se igrala nekatera njegova dramatična dela.

V dan slave so se po vseh čeških gledališčih priredile slavnostne predstave mojstrovih del, vsa društva so se z banketi ali predavanji vdeležila narodne slave.

Jaroslav Vrchlický je tudi, kakor človek priljubljen vsakemu, kdor ga

pozna. Neobično ljudomil in priazen, ne pozna nikake domišljavosti in esabnosti in strašno nerad posluša slavospeve na svojo osebo. Njegovo vedenje je priprosto ali ravno zato očarujoče. Kakor predavatelj in govornik je ravno tako hvaljen in občudovan, kakor pesnik in pisatelj. Kakor družabnik je mil, duhovit in dovtipen. Pripoveduje se, da zasleduje vso svetovno literaturo, osobito pa češko s pozornostjo in vestnostjo, kakor nihče. Obdarjen je s frapantnim spominom, kar je enkrat čital ali slišal, ne pozabi in kakor živ leksikon ve o priliki odgovoriti na najrazličnejša vprašanja z vedno jednako sigurnostjo. Kadar je nastal v prijateljskih krogih kak spor, tu je bil Vrchlický vedno najzaneslivejši sodnik in citator.

Jako ljubeznjiv je proti vsem, ki so kdaj kaj od njega prosili. Mnogi njegovih prijateljev grajajo njegove preveliko radodarnost in zaupljivost. Zelo rad je vedno pomagati, sploh vsem, ki so bili v zadregi in so potrebovali te ali one pomoči v doseg svojih ciljev. Marsikateri priznani pisatelj danes pripo-

veduje, kako ga je Vrchlický priporočil na razna mesta in mu iskal službe, da bi bil mladi literat ohranjen vsaj najhujših skrbij.

Jaroslav Vrchlický se imenuje s pravim imenom Emil Frida, rodil se je pred petdesetimi leti v Lounech. Njegov oče je bil trgovec in je živel večkrat v zelo skromnih razmerah. Mati pesnikova še živi. Žena Vrchlickega je hči znane češke pisateljice ranjke Zofije Podlipské. Vrchlický je absolvirao l. 1875. filozofijo in je bil pozneje, kakor odgojitelj neke grofovske rodbine v Italiji. Pozneje je bil suplent na praški pripravnici ali že leto potem je bil imenovan tajnikom češke tehnike. L. 1892. je dobil od češke univerze naziv častnega doktorja filozofije, leto potem je postal izvanredni in l. 1898. redni profesor tujih literatur na češki univerzi. Prejel je pozneje še mnogo odlikovanj od raznih tujih univerz, a nedavno je bil imenovan, kakor je znano, častnim članom gosposke zbornice.

A še vedno ga vidite v praških ulicah v priprostem, izvetranem haveloku, v starem klobuku, kako hiti mimo vas — priprosto mož ali velik! Na mnoga leta! J.

brambno predlogo. Med tem časom so se namreč dognala pogajanja med krščanskimi socialci in vojno upravo, vsled česar je baje Luegerjeva stranka dobila velike koncesije.

Po desedanjih načrtih se generalna debata zaključila danes popoldne na kar se bo začela podrobna debata. Ker razne stranke nasprotujejo, da bi se takoj vršilo tretje branje, določi se v ta namen kakor tudi za obravnavanje resolucij današnja večerna seja. Ako pa bi se temu uprli socialni demokratje, zaključila se bo brambna debata šele jutri, t. j. v petek.

Posl. Götz je pozdravljal trozvezo kot jamstvo miru ter se izrekel zoper dveletno službovanje.

Posl. Conci je izvajal, da bi se morala vojna uprava tembolj ozirati na želje in zahteve prebivalstva, čim več bremen mu nalaga. Ker pa vojna uprava tega ne stori, temuč dela kakor malomarni dolžnik, ki si nalaga le vedno nove dolgove, ne bo njegova stranka glasovala za brambno predlogo.

Posl. Schreiner je izjavil, da bo že zagadel glasoval za predlogo, ker ji nasprotujejo Čehi.

Posl. Udrzal se je pritoževal nad pretekočjo v Jarmadi. V armadi bi se morala enakopravnost strogo varovati, ako se noče napraviti še večjega nasprotstva med prebivalstvom in vojaštvom.

Posl. Pastor je izjavil, da bodo Poljaki glasovali za predlogo, ker želijo imeti Avstrijo močno in slavno. Britke skušnje, ki so jih Poljaki drugje doživeli in jih še občutijo, so Poljake prepričale, da je še za nje najboljše v Avstriji.

Posl. Lueger je povedal, da je njegova stranka vezala glasovanje za predlogo na tri pogoje, da se ozira na ohranitev rodbin, da pokrijejo vojne potrebščine domači producenti in da odpade zadnja orožna vaja. Ker je vojna uprava obljubila te pogoje izpolniti, bodo kršč. socialci glasovali za brambno predlogo.

Govorili so še poslanci Glabinski, Scheicher in Tschesnigg, nakar se je razprava prekinila.

Otvoritev angleškega parlamenta.

Dne 17. t. m. je otvoril kralj Edvard VII. tretje zasedanje parlamenta med ceremonijami, ki so se le na Angleškem ohranile iz srednjega veka. Med pokanjem kanonov in sviranjem godbe se je pomikala brezkončna procesija odlikav in dostojanstvenikov v parlament. Dasi je bil kralj vidno slaboten, prečital je prestolni govor z mogočnim glasom. V prestolnem govoru se je poudarjalo, da je Angleška z vsemi zunanjimi vladami v najboljšem prijateljskem razmerju. Blokada Venezuele da je bila potrebna, ker se je angleški prapor zasramoval, a izreka

se zadovoljstvo, da se je razpor mirnim potom poravnal. Razmere v evropskih provincijah Turčije provzročajo resne skrbi. Kralj da se je resno potrudil, dokazati Turčiji potrebo praktičnih reform. Anglija pa popolnoma zaupa Avstro-Ogrski in Rusiji, da ukreneta vse primerne korake. Razvoj v Južni Afriki zadovoljivo napreduje. Ko je kralj zopet v istem spremstvu odšel, začela se je v zgornji zbornici debata o prestolnem govoru. Lord Spencer je povdarjal dobro znamenje, da prestolni govor ne omenja niti Kitajske niti Ruske. Postopanje proti Venezueli je pokazalo dobro razmerje z Nemčijo, kar mora Anglija le z veseljem in zadovoljstvom pozdraviti. Glede macedonskih nemirov je dokazano, da bo angleška vlada prizadete velesile na vso moč podpirala. — Vojvoda Devonshire je protestiral, da bi se vzajemno posredovanje z Nemčijo v Venezueli že smatralo za nekako zvezno razmerje med Anglijo in Nemčijo. Take zveze Angliji ni treba, ker smatra Nemčijo za najbolj vsiljivega konkurenta, katerega si je treba držati od sebe. Anglija da je dovolj močna povsod hoditi svoja pota, a če kje posreduje z dobrim svetom in dejanjem, stori to le iz splošnih kulturnih ozirov, ne da bi pri tem imela kake sebične namene.

Politične vesti.

— Mladočeški klub ima danes sejo, v kateri se končno določi, ali se pripusti prvo branje nagodbenih predlog pred državnim proračunom. Vlada napravi v ta namen najbrže obsežne koncesije Čehom, kakor za gotovitev nekaterih krajevnih železnic, zvišanje državnega prispevka za regulacije rek ter poddržavljenje severne in severno zapadne železnice, za kar se tudi Poljaki potegujejo.

Odelek za spremembo državnoborskega pravilnika rešuje hitro svoje delo. Največ težkoč dela vprašanje o parlamentnem jeziku, ker Nemci vztrajajo pri zahtevi, da ima v parlamentu izključno pravico le nemščina.

— Dvoboj med ogrskim bramborskim ministrom baronom Fejervaryjem in poslancem Lengyelom se vrši danes na sablji. Minister je izjavil nasprotnikovim sekundantom, naj se ne ozirajo pri pogojih na njegovo starost, ki je nad 70 let.

— Zmešnjave na Balkanu. Na protestno noto Bolgarije zaradi turškega oboroževanja sta odgovorili avstrijska in ruska vlada, da je Turška storila to po njunem nasvetu. Vstaške čete Borisa Sarafova so uniformirane in dobro oborožene. V ta namen je podaril neki pariški prijatelj 30 000 frankov. Sultan je ukazal na novo ustanoviti dva husarska polka. V ta namen se nakupi v provincijah 2000 konj, v inozemstvu pa

1800 konj. Francoski minister Delcassé se je izjavil v zbornici: »Nedovidenost Macedonije bi pomenila anarhijo, delitev pa vojno«.

— Venezolanska vlada je odredila, da je plačati od vsega uvaženelega blaga 30%, vojne take. Nadalje se naloži uvoznina na kakao, kavo in usnje. Trgovci protestujejo.

— Za pospeševanje prometa tujcev je bila včeraj večja deputacija iz planinskih pokrajin pri ministrskem predsedniku, finančnem ministru in železniškem ministru. Vsi ministri so obljubili svojo pomoč.

— Pri namestništvu v Galiciji se napoveduje sprememba. Proti grofu Pininskemu namreč deluje zadnji čas na vse kriplice poljski klub. Za naslednika se imenujejo David Abrahamovicz, grof Andrej Potocki in Kozlowski.

Dopisi.

Iz Šmartnega pri Litiji, 10. februarja. (Veselica pevskega društva »Zvon«.) — Učitelj Jensko. — Dovtipen glavar. Naš vednočili »Zvon« nas je pretečeno nedeljo zopet v najobilenjši številki privabil na svojo veselico, katere je bila izmed najboljših predpustnih zabav, kar jih je priredilo društvo in poslednji dobi. Vrlo izvedeni in vseskozi šaljivi vzpored nam je podal predpustnega užitka več kot dovolj in se nam naš »Zvon« vnovič priljubl tako, da bomo na njegov glas vselej vsi drage volje prihiteli. Kar petje zadeva, poje naš »Zvon« še vedno čvrsto in jasno ko takrat, ko ga je vili in privikrat z njim zapel nepozabni Bartl: in ta glas mu ostane vekomaj, čist in neizpremenjen, — dragocena dedščina mrtvega mojstra, katero bo skrbno čuval rod za rod. Kakor rečeno, so bili to pot samo šaljivi zbori, katere je pel »Zvon«, a pokazal nam je i z njimi izbornost svojih pevcev, kateri so z Bartlovima šaljivcema »Nos« in »Žan« in s prekomerno »Mihovo« ženitvijo dosegli največji efekt. Tako petje »Zvonovo«. Kar se pa tiče tamburanja, smo se morali prepričati, da čedalje bolj propada; kar tembolj obžalujemo, ker je to narodna, slovenska godba! Glavna točka veselice je bila zopet igra, in sicer se je igrala Murnikova humorja polna burka »Bucek v strahu«, s katero so se naši diletantje vnovič izkazali in želi naše priznanje. Posebej gre priznanje g. učitelju Jenskot, pod čigar režijo se je igra vprizorila, in kateri se je kakor za prejšnje tako tudi za to igro mnogo trudil in žrtvoval. Žal, da je to zadnja igra, katero nam je vprizoril on! V kratkem že nas zapusti, odhajaje na novo službo, in ob tej priliki si dovoljujemo, da mu izrazimo svojo najboljšo zahvalo za vse, kar je storil za procvit narodnega in družabnega življenja v Šmartnem in Litiji (v tem sta Šmartno in Litija vsikdar združena), zlasti da nam je podal toliko lepih iger. Gosp. Jensko je v tem kratkem času svo-

jega bivanja med nami storil mnogo za narodno stvar v našem kraju, vzbudil zlasti zanimanje za dramatično umetnost in nam vzgojil tudi nekaj dobrih igralcev in igralk. Zaslužil je našo zahvalo in naše simpatije ga spremljajo od tod, želeč mu povsodi mnogo sreče in uspehov. Mi mu ohranimo prijazen spomin! (Želimo, da bi posnemali njegov vzgled zlasti litijski gospodje uradniki, ki so sicer zelo vneti in imajo veliko zaslug za narodno stvar v Šmartnem pri Litiji, in se zavzeli malce bolj za dramatik, o zakaj s primernimi igrami t. j. gledališkimi predstavami je mogoče največ doseči za povzdigo iz omike in narodne zavesti naroda!) Da je pa naša šaljiva predpustna veselica in toli velezbavno uspela, pa je v prvi zasluga okr. glavarstva litijskega, ki se je z vsemi silami svojega duha žrtvovalo za njo, in njemu velja pred vsem naša zahvala in častenje naše! Glavarstvo namreč nam je dan preje vrnilo igro (knjižico), katero smo mu predložili v cenzuro, in zraven nam na zelenkastorumenem kosu papirja pisalo sledeče pismo: »Z. 2151. Slavpevskemu društvu »Zvon« v Šmartnem v vednost, da se ne sme predstavljati, kar je prečrtanega v 5. in 9. prizoru. V Litiji 7/2. 1903. C. kr. okr. glavar Tekavčič.« In prečrtano je bilo: Tam kjer natika Prinčič barabi žensko jopo rekoč: »In tole elegantno jopo moje bujnoprne sestrice!« — beseda »bujnoprsne«. Dalje sledeči dvogovor: Baraba (obleče jopo in kaže na praznoto ob prsih). Gspu, tukila blu pa še za ene pu duše prostora! — Prinčič (prinese vate iz kovčega in zabaše praznoto). Tudi na to sem mislil! Volne se nama ne manjka! Vidite, zdaj imate bujno oprsje! — Baraba (zadovoljno). Astu dobr, vi prilizenc! — In potem v 9. prizoru barabine besede: »... zavil moj (se potrka močno po prsih) bati-ran prs pa...« To vse je bilo v knjižici s črnim črnilom fino in debelo prečrtano — — — Kaj?! Vi ste vzhiceni?! Vi se razburjate? Vi se vzružate nad svetniško moralno in sramežljivost okr. glavarstva! Vi se čudite, zakaj se je vseeno smelo govoriti v 10. prizoru toli pohujšljive besede: »Bujne prsi se burno dvigajo kakor dvoje skalice, ki jih privzdiga vulkan strasti!« Vi se divite originalnemu pravnemu odloku! Vi vsega tega ne razumete? Vi kaj takega še niste doživeli? Vi ste vsi iz sebe? Glejte, to ni prav, to ni dobro, to škoduje zdravju! Vaša razburjenost Vas je zaslepila, da ne poznate, da je glavarstvo — napravilo le izboren dovtip! Da je nam in humoristu Murniku zgolj pokazalo kaj je pravi humor! In da se mu je to imenitno posrečilo, ker daleč presega in nadkriljuje njegov dovtip vse Murnikove dovtipke, kar jih je v burki, in kolikor se jih je sprožilo na celi veselici! No — zdaj se smejate, — zdaj še-le se Vam je zabliskalo, — zdaj, glejte, to smo mi Šmarčani in Litijčani vsi drugačni tiči! Mi smo g. »vie« okr. glavarstva takoj razumeli zato pa, vi-

дите, je bil takšen špas na naši prešpasi predpustni veselici!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. februarja.

— **Osebnosti.** Okrajni komisar v Postojni, gosp. Sebastijan grof Giovanelli je poklican v službovanje v naučno ministrstvo. — Finančni koncipist v Litiji, gosp. dr. Robert Kermavner, je premeščen v Ljubljano, na njegovo mesto pa pride g. I. Gustin iz Ljubljane.

— **Peparjeni klerikalci.** Odgovor, ki ga je dal občinski svet ljubljanski na »Slovenca« nečuvna zasramovanja je klerikalce tako presenetil in zbegal, da že ne morejo več govoriti. Tako so poparjeni, da komaj še jecljajo. To se vidi iz včerajšnjega »Slovenca«. »Slovenec« govori na dolgo in široko o tej velepomembni seji obč. sveta, pove pa le jako malo. Bistvo njegovega opravičevanja je, da škof ni odgovoren za »Slovenčeve« ekscese in pa da je »Slovenec« le zategadel sramolil vsot narodno napredno stranko in posebno narodno-napredne dame, ker smo mi priobčili listek »Žrtev razmer«. Eno kakor drugo je neresnično. Škofova odgovornost za »Slovenca« in njegove ekscese izvira iz cerkvenih postav in iz razmerja med škofom in njegovimi duhovniki. Po cerkvenih postavah ima škof dolžnost nadzorovati časopise. Če nadzoruje liste, ki mu ne priznavajo nobene avtoritete, zakaj ne »Slovenca«, ki je njegovo glasilo ki ga izdaja škofu podrejeno društvo in ki ga pišejo duhovniki, ki so škofu v vsem dolžni brezpogojno pokornost. Škof ima najpopolnejšo oblast nad »Slovencem«, škofova beseda je pri »Slovenca« odločilna. Zato je pa tudi on odgovoren za »Slovenčeve« pisarjenje, toliko bolj, ker je negovanje vere in morale njegova najpoglavitejša naloga. Zaman je torej »Slovenčeve« prizadevanje, predstavljati stvar tako, kakor da se dr. Lampe ne zmeni za škofa, kakor da škof nima nič vpliva na »Slovenca«, kajti cerkvene postav, ki vežejo škofa in dr. Lampeta, pričajo, da ima škof dolžnost, pravico in moč odločevati pri »Slovenca« v vsakem oziru, dejstva pa svedočijo, da škof tega ni storil. Obč. svet se je torej obrnil na pravo addresso, ko je lja »Slovenčeve« ekscese naredil škofa odgovornega. Ravno tako zvičajno je tudi »Slovenčeve« pisarjenje, da je začel s svojimi zasramovanji le vsled tega, ker smo priobčili »Žrtev razmer«. »Slovenec« pita že leta sem svoje čitatelje s samimi zasramovanji narodno-napredne stranke in njenih članov. Tudi ko sta bila dr. Žitnik in kanonik Kalan »Slo-

Najboljša kapljica.

Humoreska. Spisal Juraj Lubič.

Gospod Pipec je imel danes pri sebi povabljenega gospoda. Postregel jim je, kar najboljšje je mogel. Štedil pri tem ni, ker se je šlo za njegov dober glas. Rad se je pustil hvaliti od drugih in je bil sila srečen ob tem, srečen tembolj, ker so povabljeni gospodje bili takozvani »višji« uradniki, on sam pa je bil eden tistih »malih«, kateri le tako izginejo v družbi, ako nimajo posebnega talenta, sami sebe povzdigniti bodisi z dejanjem bodisi z urivanjem. Gosp. Pipec je imel talent za oboje in je v istini nekaj veljal, če ne za res, pa v svoji domišljiji. Take ljudi se takoj izpozna in služijo isti navadno v zabavo ali se jih pa, kolikor mogoče, izkorišča. Ker pa tega sami ne morejo presoditi, si domišljujejo, da bi svet brez njih kar prenehal.

Take vrste ljudij je bil naš Pipec. Iz malega se je znal povspeti do nekake višje stopinje tako, da si ga videl v najboljših krogih, v katerih se je smejalo in delalo dovtip na njegov račun, ker on ni bil sposoben član take družbe. Iz vsake

ševi njegove elegantne obleke zijal je nagajivček, ki je trobil v svet zgodovino Pipečevega rojstva. Vsaka njegova kretnja mu je bila izdajalka dejstva, da se njegove velike noge niso veliko sukale po gladkih tleh. Duševno pa je ostal vedno stari Pipec. Imel je pa še drugo lepo lastnost, katere se človek ne more priučiti in katera je njegove namere izdatno podpirala. Ako je kak bogataš kje umrl, je bil gotovo našemu Pipecu več ali manj v sorodu. Tako je Pipec podedoval parkrat nekaj tisočakov in si s tem utemeljil svoje blagostanje. Nakupil si je par vinogradov, zasadil najboljšje trte ter je gospodaril z veliko srečo. Bes te plentaj! Ni čudo, da so ga njegovi kolegi, katerim je bilo živeti ob pičlih jaslih državnega hleva, gledali kot Boga in so le od strani sline požirali, kadar je on dajal »boljšim« gospodom svoja vina pokušati.

Danes ga vidimo v njegovem elementu, v njegovisreči. Govoriljeseveda on sam največ in najglasnejše, boječ se, da bi katera njegovih duhovitih besed ne šla preslišana v večnost. Govor se je sukal le okolu njegove obilne osebe. Tu je šlo v enomer:

»Mi« pa »mi« pa »jaz«. Skakal je okolu mize, da se je v enomer zavdeval s svojim obilim trebuhom vanjo in se je vino v steklenicah in kupicah plajhalo. Hotel je posnemati šaljivega natakarka, ne vedoč, da se mora komiko seboj na svet prinesiti, je delal po svoje dovtipne opazke ter globoke in kaj neokretne priklone, pri tem pa je marsikaterikrat zagodrnjala iz sladkega spanja nemilo vzdrmljena, nad mizo viseča svetilka, ob katero je Pipec s svojo nenavadno debelo bučo butal. Tista bunka sredi njegovega obraza, ki je pripovedovala o vsem drugem nego o zmernosti v pijači, je bila danes v paradi in je metala od sebe posebno lep vijoličast odsev. Stregel je stregel naš gospodar svojim imenitnim gostom tako, da mu je zmanjkovalo sape. Nikdo se ni mogel pritožiti. Saj so pa postali gospodje prav živahni; domači pridelek jim je razvzpljal jezike. Pipec je z njimi delil to veselje, katero je žarilo iz malih svetlih oči in iz celega njegovega mastnega obraza. Ko je pričela gospoda na vse pretege hvaliti domačo kapljico izvrstnega vinogradnika, je bil gospod Pipec v ekstazi

in je le še nalival in nalival v znak presrečne hvaležnosti.

»Kaj ne, gospoda,« dejal je bahato, »to je dobra kapljica, pa pristna; jaz sem bil pri stiskanju osebno prisoten in jamčim za to, da ni nikake primesi zraven. Pa kaj to, to niti vino ni proti istemu, ki ga imam še v zidnici. Hranim ga že par let. Vino je iz najboljšega grozdja ki se je stiskalo strogo po predpisih, prosim, pod mojim lastnim nadzorstvom. Dobro je pa že tako, da bi ga sam cesar pil; še jaz se ga ne upam piti. Najboljša kapljica. Del ga bom v buteljke, potem pa Vas bom prosil, da me počastite ob največjih praznikih. Poučil sem svojega viničarja, kako je s tem vinom ravnati, da se dobro obdrži, da postane čim dalje boljše. Imel sem že neverojetne ponudbe glede tega vina, a takega denarja ni na svetu, da bi ga dal zanj. Oh, moj viničar, moj Blažon kako on to vino varuje, kako se zanj trese, kakor nobena mati za edinega otroka; to Vam je dobra, poštena, zanesljiva duša! Takega ni na tej božji zemlji. Vse mu smem zaupati. Ko bi tega človeka ne imel, hm — potem bi šlo vse rakom žvižgat. Saj

se ve, dandanes so vsi lopovi, zato je jedina izjema toliko več vredna. V kratkem se peljem v svoj vinograd — tri ure z vozom. Moram vendar v presledkih malo pogledati — saj veste, brez mene ni nikjer nič, in človek je tako srečen, ako more reči: Glej, to le je moje! Moja last, moja muka, moji žulji! Kaj ne? — O! Kaj mi pade ravno v glavo! Li bi se ne dal skupen izlet napraviti tjakaj? Zimski čas ne ovira; vreme imamo krasno: na slabo pot pa se pozabi pri dobri kapljici vina. Škrbel sem za vso udobnost, i-li imam glavo na pravem koncu — Vam povem, da tako fletne sobice nima nikdo v svoji zidnici, kakor jaz. Dal bom dobro zakuriti in imeli se bomo kakor v nebesih. Sedaj še precej dolgo nisem bil v zidnici. Časa ni bilo, časa. Saj veste, da se v uradu vse le na me zanaša. Imeli smo groznega, zelo važnega posla — tega pa ne razumi nikdo tako, kakor jaz — hudo je, hudo, ako je človek nenadomestljiv — no, sedaj je pri kraju, sedaj se bo že dobil dopust. Vabim Vas torej, gospoda, pridružite se mi, Vam ne bo žal.«

(Dalje prih.)

venčeva« urednika, smo imeli hude boje s klerikalci, ali tako daleč ni šel nikdar ne Žitnik ne Kalan, kakor sedanji urednik dr. Lampe. Koblar in Lampe sta začela tisti boj, ki se zdaj buje; začela sta ga z najbesnejšo brezobzirnostjo in vodila sta ga z največjo hudobijo. Naj le kdo pregleda »Slov. List« in »Slovenec« v zadnjih letih in videl bo, da svet še ni videl kaj takega, kar sta počenjala Koblar in Lampe. Nihče ni bil več varen pred njima in napadala nista samo moških, ne samo nasprotnikov, ki stoje v prvih vrstah političnega boja, nego tudi dame. V vsako ponočno posodo sta vtaknila svoja blagoslovljena nosova, tako da so morale ženske pri so dišči iskati varstva in pomoči pred temi ljudmi. In mi smo bili še vedno obzirni. Ljudje, ki čutijo na svoji koži posledice boja s klerikalci in ne zasledujejo samo iz ljubljanskih kavarn, so bili že nejevoljni, da klerikalcem toliko prizanašamo, in mi smo še vedno molčali. Celo vrsto škandalov, prav znamenitih škandalov smo zamolčali. Dr. Breje n. pr. je na znanem shodu v svojem okraju na najimpertinentnejši način lagal o neki privatni zadevi, a mi smo bili toli usmiljeni, da mu nismo odgovorili z njegovo širšim krogom le malo znano afero. In tacih slučajev bi navedli lahko še več. Kolikokrat so nas tudi že prišli duhovniki prositi, naj kako stvar zamolčimo, in niso prosili zaman. A kako so klerikalci vračali to našo obzirnost. Po shodih in s prižnic so nas grdili vse skupaj in posameznike na najhujši način ter nas, kakor v svojih listih, proglašali za bordeljsko stranko, za stranko nečistnikov in svinjarjev, dasi ni takih nečistnikov in svinjarjev nikjer toliko, kakor med klerikalci. In ko smo končno izgubili potrpežljivost, ko smo končno s konkretnimi slučajmi začeli kazati, kje so pravi nečistniki, katera stranka zasluži imenovanje, ki ga je »Slovenec« nam vrgel v obraz, pa se delajo ti ljudje nedolžne kakor angeljčki in pravijo, da smo jih mi izžvali. Pa ne bo držal ta izgovor, ker ljudje vedo, kako je bilo v resnici. »Slovenčevim« grožnjam se pa le smejemo in pravimo: kar na dan ž njimi, čim preje, tem bolje, mi se bomo že znali braniti.

Iz občinskega sveta. Vsled nesporazumljenja je v včerajšnjem poročilu iz občinskega sveta, in sicer iz govora občinskega svetnika g. dr. Trillerja izostal naslednji pasus: »Jaz sicer kakor vselej in povsod tudi na tem mestu pristojušo priznavam, da nisem prijatelj taktike »Slovenskega Naroda« in da nikdar nisem uvideval umestnosti podlistkov à la Žrtev razmer.« — Konstatujemo to na izrecno željo g. dr. Trillerja. Sicer pa g. dr. Trillerju lahko zagotovimo, da ima v tem oziru le jako malo somišljenikov, a če nas odveže gotove dolžnosti, smo tudi pripravljeni mu dokazati, da ni konsekventen.

Porotne obravnave meseca marca utegnejo biti zanimive. Vršile se bodo namreč tri obravnave proti dr. Lampetu in tri obravnave proti Štefetu. Oba sta tožena zaradi častikraje.

Dogodki v Ricmanjih. »Edinost« je dobila od sv. Marije Magdalene pri Trstu nastopni dopis: Opažamo, da so poročila v »Edinosti« o dogodkih v Ricmanjih vidno jako rezervirana. Ne le, da se nič ne pretiruje, ampak mnogokateri zanimivi moment se celo popolnoma zamolčuje. Želeli bi torej, da dovolite nekoliko prostora nam, ki smo bili minole nedelje v Ricmanjih. Došli smo tjakaj popoludne, ravno ko se je vračalo onih 300 Ricmanjcev iz Trsta od službe božje v pravoslavni cerkvi. Po vsej vasi smo videli nastavljene orožnike, ki so postajali nekam norvozni, in so Ricmanjce silili in nagovarjali, naj gredo v cerkev na blagoslov latinskega kapelana g. Krančiča. Poslušal pa jih ni nikdo. Kar nas je bilo od sv. Marije Mag-

dalene, smo šli v cerkev. Notri ni bilo ni petja, ne izpostavljenega sv. Rešnjega telesa in — nobenega vernika. Pred oltarjem je bil sam gosp. Krančič, ki je nekaj na tiho molil, in pa njegov mali sreznik iz Brkinih. Na to so šli vsi Magdalenci iz cerkve in le jaz sem ostal, da vidim konec. Po dovršenih molitvah se je g. Krančič obrnil in z roko blagoslovil mene in svojega strežnika. Žalostno je bilo v tej slovenski cerkvi, v kateri se je pred malo časa še razlegalo lepo cerkveno petje in pobožna slovenska molitev. Po vseh Ricmanjih pa je bilo videti vesele obraze. Vsi so pripovedovali, kako lepo je bilo v Trstu. Tožili so nam ljudje tudi na svoje sosede iz Boršta, ki so bili zjutraj pri maši v Ricmanjih, in ki da so v znanem zavetišču italijanskih duhovnikov v Borštu dobili za plačo po en kvartin vina na glavo. Jaz sem dobil utis, da morajo Ricmanjci — zmagati.

Repertoire slovenskega gledališča. V petek, dne 20. t. m. se ponavlja opera »Hoffmannove pripovedi«. — V nedeljo, 22. t. m. sta dve predstavi: popoldne »Morska deklica«, zvečer »Njen korporal«. — Drama zripravlja Shakespearovo igro »Sen kresne noči« z Mendelsohnovo godbo.

Umrl je včeraj v Ljubljani trgovec gosp. Alojzij Lenček, star šele 50 let. N. v m. p.!

Umrl je v Gorici zdravnik dr. Martin Kersovani, rodом iz Renč.

Društvo zdravnikov na Kranjskem ima svoj letošnji izvanredni občni zbor, dne 21. t. m. ob 1/8. uri zvečer v klubovi dvorani hotela »pri Slonu«.

Nižnji Nowgorod. Piše se nam: Priprave za elitno maskarado ljubljanskega »Sokola« so v polnem tiru. Tu se zbija, reže, lepi, slika in barva na vse pretege! Oj, ti uboga dvorana, koliko moraš trpeti, da te sprotne roke naših umetnikov spremane v rusko jarmarko! In mamut! Kdaj so še videli v Nowgorodu tega orjaka?! Letos ga bodo, s posebnim vlakom so že pripeljali rep in glavo, truplo pride te dni. Vse mesto je na nogah, iz severne Rusije se prirede pustni torek posebni vlaki za izletnike v Nowgorod. Tudi v Ljubljani in po deželi se pridno pripravljajo na to jarmarko, opozarjamo pa slavne udeležnike že sedaj, da — ker bota dan ruska policija na meji jako strogo postopala —, da se vsaki potnik v pravem času preskrbi s potnim listom, kateri se dobe v Ljubljani pri gospodu Lozarju na Mestnem trgu, seveda proti izkazu legitimacije (vabila).

I. velika ljudska maskarada pevskega društva »Ljubljane« se vrši dne 22. februarja 1903 ob 8. uri zvečer v prostorih starega strelišča. Vstopnina za osebo 1 K 40 h. Maske in p. n. podporni člani 1 K. Rodbina treh oseb 3 K. Maske imajo vstop le proti izkazu na dotično ime glasečega se vabila. Svira vojaška godba. in kr. pešpolka kralj Belgijcev št. 27. Vstopnice se prodajajo v trafikah gosp. Fr. Sešarka v Šelenburgovih ulicah in pri gosp. Podrekarju na Sv. Jakoba trgu. — Redni občni zbor tega društva se vrši dne 1. marca t. l. ob 2. uri popoldne v restavracijskih prostorih »Narodnega doma«.

Klub slov. biciklistov za ribniško dolino priredi dne 22. t. m. v salonu Arko v Ribnici plesni venček.

Za maskarado v novo-meški čitalnici na pustni torek se kaže čim dalje več zanimanja, ne samo v Novemestu ampak tudi v okolici. Vse se veseli tega večera, ki obljublja po svojih pripravah nuditi obiskovalcem mnogo veselja in ne prisiljeno zabavo. Pričakovati je zaradi tega najboljše udeležbe. Odbor se pa tudi pošteno trudi, da zadosti svoji nalogi in preskrbi obiskovalcem nekaj veselih ur na »Lukčevem semnju«. Za razno kratkočasje bo preskrbljeno tudi po gostilnah. Kar moramo pa danes s posebnim veseljem sporočiti, je to, da se je posrečilo dobiti za panoptikum svetovno znamenitega Girona, katerega je izvrstno pogodila neka ameriška firma na Dunaju. Zelo zanimiva bo tudi na novo zgrajena in okusno prirejena »vinska klet«, kjer se bodo točila izborna vina in kjer bodo nastopili vrli mitroviški tamburaši v narodnih nošah. Blizu restavracije »pri Gmbrinju« bo kavarna in njej nasproti pa »mrzla kuhinja«, tako da bo ustrezno tudi v tem pogledu raznim potrebam sejmárjev in drugih obiskovalcev. Na plesišču samem bo

sviral orkester novomnške godbe, ki se že pridno vadi v raznih poskočnicah. Globa za nemaskirane znaša 1 K. ne 60 vin., kakor se je včeraj pomotoma sporočilo. Kdor ni dobil vabila, in bi prišel rad na »Lukčev semenj«, naj se oglasi pri odboru.

Telovadno društvo »Sokol« v Postojni. Opozarjamo še enkrat na »Postojnskega Sokola« maskarado, ki se vrši v soboto dne 21. t. m. v »Narodnem hotelu« v Postojni. Vstopnina za ude 1 krono, z rodbino 2 kroni; za neude 2 kroni, z rodbino 3 kroni. Maskam je vstop dovoljen le proti izkaznicam, katere se dobe v trgovini brata F. Kuttin-a in zvečer maskarade pri blaginji; ravnotam se naj oglase oni, ki žele voz. Z dekoracijo dvorane je že skoro končano. Ista je pretvorjena v krasen park, čegar parketna pota so sedaj že toli zboljšana in ugajena, da se bode možno vrteti mladini brez vsacega truda in še veliko lažje, nego ji je bilo to na samskem venčku mogoče; razun tega se je tudi park znatno povečal, da se bode lažje izogibalo tudi drugim pasantom. Na desni strani dvorane pri vhodu, napravljen bode »Buffet«, kjer nam bode stregla brhka, črnooka Macedonka z najkudnejšimi krepi. Na nasprotni strani koncertovala bode slavna postojnska godba, katere nam je obljubila ta večer posebno neudljivo igrati. Prijavi se je tudi znani angleški fotograf, kateri hoče po najnovejši in najhitrejši metodi fotografovati skupine in posamezne maske brezplačno. Vsak bode tedaj lahko po ceni dobil trajen spomin na maskarado. Komur ne bode ugajalo v parku, šel bode lahko na krasno ozaljšano revujo, odkoder bode imel led razgled po celi dvorani. Čudovitega podzemljakega moža, pripeljalo se je danes iz njegovega podzemljakega bivališča v okiñano dvorano »Narodnega hotela« kjer je v oskrbi hotelirja g. F. Paternostra. Jako mu ugaja izvrstna kuhinja in točna postrežba istega, zlasti pa izborna kapljica, o kateri kakovosti se bode cenj. posetniki maskarade sami prepričali. Da ne bodo imele cenjene dame vzroka se pritoževati, zagotovil nas je, da hoče neumorno plesati do ranega jutra. Kdor se hoče tedaj osebno žnjim seznaniti in zopet jeklenkrat dobro in neprisljčno zabavati, ta naj tedaj pride v soboto na sokolovo maskarado, kjer bode razvedrila in zabave dovolj — gotovo mu ne bode žal. Na zdar!

Senožeski pevci prirede v nedeljo, dne 22. februarja v prostorih restavracije na »Stari pošti« veselico.

Ogenj. Pri J. Brancelju v Pristavi pri Borovnici nastal je včeraj popoldne, dosedaj na neznan način, ogenj, ki je v kratkem času vpepelil skedenj in kozolec, mnogo zaloge mrve in vse gospodarsko orodje. Gasilce čakalo je sila naporno delo, ker v Pristavi je sila pomanjkanje vode, vendar se jim je posrečilo ogenj omejiti. Odelek požarne brambе ostal je brez noč na pogorišču. Poškodovanec je bil za posledje zavarovan, ne pa za mrvo in orodje.

Iz bolnice ušel. V Krškem je ušel iz bolnice za pljučnico bolni sodarski pomočnik Ivan Kurnik. Ušel je v sami srajci in sodi se, da se mu je zmešalo. Ker ga ni najti, se misli, da je skočil v Savo.

Potres. V ponedeljek zvečer ob 8. uri 48 minut je bilo tudi v Št. Lenartu pri Selcih čutili potres, ki je imel smer od jugovzhoda proti severozahodu. Spremljalo ga je bobnenje. Čutili so ga skoro po vseh hišah.

Izpred sodišča. Kazenske obravnave pri tukajšnjem deželnem sodišču: 1. Tomaž Hacin, go stač iz Gore in France Hacin, bajtarja sin iz Mlake sta dne 9. novembra m. l. zunaj Barakarjeve gostilne na Gmajni, napadla brez povoda Kriške fante, ko so se ti nameravali iz omenjene krčme vračati domov ter težko telesno poškodovala Janca Lukana in Jožefa Dimica med tem ko sta bila dva druga fanta le neznatno ranjena. Vzlic temu, da obdolženca dejanje tajita je bil Tomaž Hacin obsojen na 5. France Hacin pa na 4. mesece ječe; štiri so obdolženice, kateri so bili zatoženi da so se tega boja udeležili, je sodišče radi pomankanja dokazov oprostil. — 2. Francesco Romeo, delavec iz Italije je bil oproščen zatožbe, da je dne 25. januarja t. l. v delavski baraki v Hrušici, ker je bila godba in se je plesalo vsled nekega nastalega prepira v levo lice z brit vijo vrezal svojega rojaka in sodelavca Jožefa Capovigno, kjer nobena zaščitna priča tega potrditi ni za mogla, pač pa je bil obsojen na 3 dni zapora, ker so ga videli, da je imel res britev v rokah ko se je vnela rabuka. — 3. Andrej Jukant, bajtarja sin in Anton Križelj, posestnikov sin oba iz Podboršta sta l. l. 27. kimovca napadla iz Završenceve gostilne v Kapljivasi domu idočih fante iz Klanca in Potoka, naskočila Antona Ravnikarja, ki je za drugimi

fanti malo zaostal in ga z nožem in polenom brez vsacega povoda nevarno ranila. Oba zatoženca trdovratno dejanje tajita; Anton Juhant, kateri je bil zaradi jednakega hudo delstva že kaznovan, je bil obsojen na 10 mesecev, Anton Kerželj pa na 6 mesecev ječe. — 4. Na 6 tednov težke ječe je bil obsojen Janez Močnik, zidar in mizar iz Glinca, ker je vlomil v stanovanje Matije Dečmana na Glincah, odprl tam s ključem zaklenjeno omaro in iz nje vzel enkrat 17 K, drugokrat pa 2 K, 2 zlata poročna in 2 druga zlata prstana. — 5. Jožef Bizjak in Janez Žerjav, delavca iz Podgrada sta nameravala ribe krasti in si je v to svrhu Bizjak pri kamolomu v Zalogu prisvojil dinamično patrono, katero sta z Žerjavom zažgala in jo v turbinskem poslopju tovarne za izdelovanje prstnih barv v vodo vrgla, da bi tako ribe uničila in jih potem polovila, kar obtoženca sama priznava; sodišče je obsodilo Bizjaka na 3 mesece, Žerjava pa na 2 meseca strogega zapora.

V Ameriko se je odpeljalo danes ponoči z južnega kolodvora 43 izseljenec iz Kranjskega.

Čokolado sta kradla. Včeraj zvečer sta prišla v Staculovo prodajalnico v Šelenburgovih ulicah brezposelna Avgust Novak in Ivan Pojdaš in kupila za 40 vinarjev »abščicelnova«. Pri ti priliki pa sta vzela iz odprtega zaboja nekaj kosov čokolade in slaščic. Trgovec Ant. Stacul je to videl in ju prijel, nakar so poklicali policijskega stražnika, da ju je odvedel v zapor.

Poneveril je postopač Fr. Novak natakurju Josipu Palčiču v »Narodnem domu« 2 K 40 vin., katere je skupil, ko je prodajal smodke.

V okno na semenišču je vrgel včeraj zvečer neki zlikovec kamen in ubil dve šipi.

Izgubljene reči. Na poti od Marijinega trga do magistrata sta bila izgubljena dva, v papirju zavita srebrna goldinarja. — Trgovci O. B. je izgubil od Spodnje Šiške po Marije Terezije cesti do kavarne »Evropa« zlat ščipalnik. — Uradnikova žena I. S. je izgubila na poti od Mestnega trga čez Jurčičev trg do Turjakeškega trga zelenkasto denarnico z manjšo svoto denarja. — Na poti od Tržaške ceste po Rimski cesti do Valvazorjevega trga je bila izgubljena zlata zapestnica v obliki verižice z privescem. — Na južnem kolodvoru je bila izgubljena palica iz hrastovega lesa s tula srebrnim držajem.

Najnovejše novice. Velika zapuščina. V Budimpešti je umrl stavbenik Ig. vitez Wechseltmann, ki je zapustil 34 milijonov K za javne namene. — Papež zoper razveljavljenje zakona princezinje Lujize. Zatrjuje se, da se je zavzel papež zoper razveljavljenje omenjenega zakona, kar je obudilo pri bivši princezinji zadoščenje, ker jo najbolj vznemirja misel, da bi se prestolonaslednik zopet oženil. — Posledica Krupove afere. Urednik lista »Propaganda«, ki je ponatisnil znani članek iz »Vorwärts«, je bil v Neapolju obsojen zaradi razžaljenja Kruppa in nemškega cesarja v dvomesečno ječo. — Za legarjem je zopet zbolelo v Pragi 34 oseb, med njimi tudi princ Evgen Thurn-Taxis. — Zno-rel je ogrski državni poslanec dr. Hadzy, ki je slovel za čudežnega zdravnika. — Poneveril je nadzornik železnice v Halle, Hove, 200.000 mark in pobegnil. — Samomor. Bankir Burgharter v Berlinu, ki je oskrboval dvorne kroge z denarjem, se je ustrelil. — Srbska kraljica Draga gre poleti v kopališče Francovi vari. — Proti anarhistom je sklenil švicarski zvezni svet novi zakon. — Profesor Mommsen je zopet ponesrečil. Povožil ga je voz ter precej ranil. — Lekarnar ponarejalce denarja. V Lyonu so zaprli lekarnarja Amica, ki je ponarejal denar. — Gozdni požar. Sloveči gozdovi Vallombrosa pri Florencu gorijo že tri dni.

Unio catholica« pred sodiščem. V Lvovu se je predvčeršnjim začela kazenska obravnava glede propada duhovniške zavarovalnice »Unio catholica« in njene glavne agenture v Lvovu. Zasielanih bo nad sto prič. Ta obravnava poda zanimivo sliko iz katoliške gospodarske organizacije.

Razpuščeno društvo. Lahonsko društvo »Unione« v Zadru je bilo razpuščeno, ker je hotelo pod pretvezo plesa prirediti iredentistično demonstracijo. Značilno je, da so bili člani tega društva — c. kr. uradniki.

Pogumna žena. V Cuneo v Italiji je nasledoval poročnik Delfino goslo Balsamo na sprehođih ter žvrgel za njo zaljubljenjo. Končno je bilo gospe preveč, obrnila se je ter vprico mnogih šetalcev prisolila zaljubljenemu

častniku dve taki zausnici, da mu je čepica odletela. Ker je tudi mož pogumne dame odobravajl njeno postopanje, ni preostalo poročniku drugega, kakor se zateči k sodišču, ki je damo res obsodilo v globo 41 lir z utemeljevanjem, da sta bili zausnici nenavadno krepki.

Kako Madjari govore. V ogrski poslanski zbornici je v soboto poslanec Peter Marjay začel svoj govor — kakor poročajo dunajski listi — z besedami: »Kako dolgo bo ta ničvredna Avstrija še zlorabljala našo potrpežljivost?« Temu vprašanju je sledilo viharno — pritrdjevanje.

Ljubavni skandali na saksonskem dvoru niso nič novega in radi tega se je čuditi, da se prav proti ubegli prestolonaslednici postopa s tako izvanredno krutostjo. Če kdo misli, da bodo vsled tega ljudje verjeli, da žive na dvorih sama popolna bitja, se ljuto moti. Saksonska zgodovina priča, da so se na draždanskem dvoru zgodili že vse večji skandali, nego ga je sedaj prouzročila princezinja Lujiza. Zgodovina poroča n. pr. da je Ivan Jurij IV. živel v bigamiji. Kaj je uganjal njegov naslednik Avgust močni, je tudi znano. Avgust III. je imel razmerje s svojo lastno hčerjo. Kraljica ga je večkrat zasačila in ga hotela zapustiti, a njen spovednik jo je vselej potolažil, češ, »bolje je, da ostanejo kraljeva nagubana v rodbini, kakor da bi jih postala deležna kaka tujka, ki bi bila morda celo luteranka.« To in še marsikaj drugega podobnega poroča zgodovinar V. H. s e v svoji »Geschichte der deutschen Hofe seit der Reformation«. Nismo sentimentalni in kar nič nam ne prihaja na misel, da bi zagovarjali princezinjo Lujizo in njenega Girona, ali krutost, s katero se jo obsoja od strani draždanskega dvora, gotovo ni neopravičena.

Književnost.

»Mali vitez.« Ravnokar je knjigotržnica Kleinmayr & Bamberg izdala četrti snopič Sienkiewiczovega romana »Mali vitez«. Cena snopiču 40 h.

Telefonska in brzojavna poročila.

Krško 19. februarja. Volitev pri veliki vdeležbi ob 4. uri še ni končana. Napredna stranka ima dosedaj nadpolovično večino.

Dunaj 19. februarja. Vsi jugoslovanski poslanci, ne glede na to, kateri stranki pripadajo, se vzdrže glasovanja o brambni predlogi Glasovanje bo še danes, ali pozno zvečer. Dosele je govoril samo posl. Eldersch, ki se je zlasti bavil z znanim vojnim zapovednikom Galgoczyjem. Med Elderschevim govorom je prišlo do izredno burnih prizorov. Sociálni demokratje so Galgoczyja zdelavali, kakor še nikdar nobenega generala. Zbornica se bo še jutri bavila z brambno predlogo, ker mora rešiti še kakih 70 resolucij.

Dunaj 19. februarja. V današnji seji poslanske zbornice so poslanci dr. Tavčar in tovariši interperilirali vlado zaradi konfiskacije v »Slovenskem Narodu« obelodanjenega listka »Žrtev razmer«.

Dunaj 19. februarja. Nemci iz Češke hočejo zahtevati samostojno nemško pošto in brzojavno ravnateljstvo posebna nemška železniška ravnateljstva, ki naj se ustanove, še predno se nadaljuje s podržavljenjem železnice, zložitve škofij po narodnosti, ustanovitev nove škofije v Hebu in ustanovitev nemških semenišč v Hebu in v Litoměřicah.

Dunaj 19. februarja. Schönerer je danes potom interpelacije zahteval, naj se odstavi minister Rezek.

Dunaj 19. februarja. Vsa »reforma« v Macedoniji, na katero sta se zedinili Rusija in Avstrija, se omejuje na to, da bo macedonski namestnik pod kontrolo velesil, finančna uprava pa se izroči otomanski banki.

Budimpešta 19. februarja. Pri današnjem dvoboju ministra Fejervarya in posl. Lengyela sta bila oba dvobojevnika ranjena, a samo lahko. Minister je po dvoboju šel v zbornico in se tam udeležil razprave.

Kakor je splošno znano, dajejo „Mauthnerjeva“ semena za repo za klajo veliki dobiček. Ravno tako izvrstna in nedosegljiva so Mauthnerjeva semena za zelenjavo in cvetlice. (309-8)

Poziv.

Ker je letos 25 let, ko je avstrijska vojska zasedla Bosno in Hercegovino, praznovati hočejo vsi udeležniki letos 25letnico ter se vsi isti tem potom pozivljajo, da pridejo na (490-2)

shod

kateri se sklicuje na nedeljo, dne 22. svečana 1903, ob 2. uri popoldne, v stekleni salon restavracije „Pri zvezdi“ (Ferlinc) na cesarja Josipa trgu.

Sobojevniki iz l. 1878., udeležite se vsi shoda, da tam izvolimo odbor, kateremu bode naloga, da ukrene vse potrebno, da dostojno proslavimo za nas pomembno 25letnico!

Skizmatelji.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani. Uradni kurzi dunaj. borze 19. februarja 1903.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta . . .	100 90	101 10
4 1/2% srebrna renta . . .	100 90	101 10
4 1/2% avstr. krona renta . . .	101 20	101 40
4 1/2% „ zlata . . .	121 15	121 35
4 1/2% ogrska krona . . .	99 50	99 70
4 1/2% „ zlata . . .	121 35	121 55
4 1/2% posojilo dežele Kranjske . . .	99 75	—
4 1/2% posojilo mesta Spjete . . .	100 —	—
4 1/2% „ Zadra . . .	100 —	101 —
4 1/2% „ bos. herc. žel. pos. 1902 . . .	101 —	101 90
4 1/2% češka dež. banka k. o. . .	100 —	100 30
4 1/2% „ ž. o. . .	100 —	100 60
4 1/2% „ zast. pis. gal. d. hip. b. . .	101 25	102 25
4 1/2% „ pešt. kom. k. o. z . . .	—	—
4 1/2% „ 10% pr. . .	106 75	107 75
4 1/2% „ zast. pis. Innerst. hr. . .	101 —	102 —
4 1/2% „ „ ogr. centr. . .	—	—
4 1/2% „ deželne hranilnice . . .	101 —	101 80
4 1/2% „ zast. pis. ogr. hip. b. . .	101 —	101 70
4 1/2% „ obl. ogr. lokalne železnice d. dr. . .	100 —	100 50
4 1/2% „ „ češke ind. banke . . .	99 25	100 25
4 1/2% „ prior. Trst-Poreč lok. žel. . .	98 —	99 —
4 1/2% „ „ dolonjskih železnice . . .	99 50	100 50
3 1/2% „ juž. žel. kup. „/„ o. . .	304 75	306 75
4 1/2% „ av. pos. za žel. p. o. . .	100 75	101 75
Srečke.		
Srečke od leta 1854 . . .	178 —	188 —
„ „ 1860/„ . . .	188 25	188 25
„ „ 1864 . . .	248 —	252 —
„ „ tizse . . .	158 50	165 50
„ „ zemlj. kred. i. emisije . . .	268 75	270 75
„ „ II. . .	265 —	267 —
„ „ ogrske hip. banke . . .	26 —	264 —
„ „ srbske & frs. 100 — . . .	87 50	89 50
„ „ turške . . .	119 50	120 50
Basilika . . .	19 25	20 25
Kreditne . . .	433 —	436 —
Inomoške . . .	85 —	89 —
Krakovske . . .	74 —	77 —
Ljubljanske . . .	76 —	77 —
Avstr. rud. križa . . .	55 60	56 60
Ogr. . .	28 35	29 35
Rudolfove . . .	74 —	76 —
Salcburške . . .	74 —	78 50
Dunajske kom. . .	442 —	446 —
Delnice.		
Južne železnice . . .	56 50	57 50
Državne železnice . . .	700 50	701 50
Avstro-ogr. bančne del. . .	1579 —	1589 —
Avstr. kreditne banke . . .	692 50	693 50
Ogrske . . .	749 —	750 —
Zivnostenske . . .	259 —	261 —
Premogokop v Mostu (Brux) . . .	712 —	715 —
Alpinski montan . . .	397 —	398 —
Praške želez. ind. dr. . .	168 —	168 50
Rima-Murányi . . .	484 —	489 —
Trboveljske prem. družbe . . .	399 —	401 —
Avstr. orožne tovr. družbe . . .	340 —	344 —
Češke sladkorne družbe . . .	162 —	163 50
Valute.		
C. kr. cekin . . .	11 34	11 39
20 franki . . .	19 08	19 10
20 marke . . .	23 43	23 51
Sovereigns . . .	23 96	24 04
Marke . . .	117 07	117 27
Laški bankovci . . .	95 35	95 55
Rubli . . .	252 75	253 75

Žitne cene v Budimpešti.

dne 19. februarja 1903.

Termin.

Številka	za april	za 50 kg	K	7 50
22	„ april . . .	50	„	6 54
Koraza	„ maj . . .	50	„	5 99
„	„ julij . . .	50	„	6 05
Oves	„ april . . .	50	„	6 08

Efektiv.

5 vinarjev ceneje.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 16. februarja: Marija Završan, učenka, 14 let, Rimska cesta št. 5, jetika.
Dne 17. februarja: Helena Cvajnar, gostija, 73 let, Hrenove ulice št. 8, ostarelost.
Dne 18. februarja: Josip Tavčar, nadrednik sin, 14 mes., Pred vojašnico št. 4, božjast. — Ferdo Povec, litograf, 74 let, Cerkvene ulice št. 21, Apoplexia cerebri.

V deželni bolnici:

Dne 16. februarja: Ivana Ocvirk, kuharica, 42 let, Trauma capitis.

V hiralnici:

Dne 17. februarja: Barbara Ripper, hiralka, 67 let, Pneumonia.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306 m. Srednji zračni tlak 736 mm.

Febr.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo
18.	9. zv.	750 8	— 0 8	sl. zahod	pol. oblak.
19.	7. zv.	752 9	— 2 4	sr. svzh.	pol. oblak.
20.	2. pop.	751 9	7 0	sr. svzhod	jasno

Srednja večerajšnja temperatura — 2 9°, normale: 0 1°. Mokrina v 24 urah: 0 0 mm.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt s smanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Zahvala.

Za mnogovrstne pojave odkritosti srčnega sočutja povodom smrti našega predragga soproga in očeta, gospoda

Edvarda Pogačnik-a

in vsem, ki so ga spremili k večnemu počitku in za krásne vence, zrekamo najtoplejšo in najpriskrnejšo zahvalo.

(494) **Žalujoci ostali.**

Iščem manjšo, dobro idočo

gostilno

kje na Gorenjskem, v kakem industrijalnem kraju, v prevzetje. Ponudbe v od „M. M. 74“ na upravnistvo „Slov. Naroda“ (463-2)

Išče se priden

sedlarski pomočnik

ki je izurjen posebno v izdelovanju komatov. Plača po dogovoru

Ponudbe naj se pošiljajo: Matija Požar, sedlarski mojster, Sarajevo. (436-3)

Poskusite

J. Klauerjev, Triglav

pristni rastlinski liker.

Oživilja želedec. Budi tek in prebavo. Daje dobro spanje.

Edino pristen od založnika:

Edmund Kavčič

v Ljubljani. (11-40)

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovensko-narodno upravo.

(26-20)

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah števil. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Ušiva najboljši sloves, koder postuje

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podpore v narodne in obnove in druge namene.

Ana Plesec

v Ljubljani, Konjušne ulice št. 7

želi službe kot delavka, posrednica ali služkinja k rodbinam ali tudi v pisarne ali prodajalne. (495)

Učenca

sprejme (494-2)

H. Suttner, urar v Kranju.

Stanovanje

z 1 sobo in kuhinjo se odda z majem v Pogačnikovi hiši, Cigaletove ulice št. 3, pred justično palačo, — Več se izve istotam. (497)

Sprejme se

komí

izvežban v špeceriji, zmožen slovenščine in nemščine. (441-3)

Alojzija Čeferin

trgovka v Postojini.

Slivovke

20 hl, stare in nove, izvrstne in zajamčeno naravne, kakor tudi novo belo namizno vino razprodaja po ceni

Graščina Zorkovac

pošta Draganić kraj Karlovca.

(Hrvatsko.) (428-3)

— Dobiva se v vseh knjigotlačnicah —

MALI VITEZ

Pan Volodijevski

Zgodovinski roman, spisal H. Sienkiewicz

Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski

Roman izide, bogato ilustriran, v 20

do 25 sešitkih po 40 h. Vsakih

14 dni se izdaja en sešitek

Založna knjigarna

Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani

Vabilo

domači veselici

katera bode

v soboto, 21. februarja 1903

v gostilni „pri Cenkarji“

Gradišče št. 6.

Začetek ob 7. uri. Vstopnina 20 vin.

Ob enem se naznanja, da se bo zadnje tri pustne dni, namreč v nedeljo, ponedeljek in torek, točilo

pristno, dobro, staro vino

lečz ulice 2 kr. ceneje.

Za obilen obisk se priporočata

(496-1) Franc in Ivanka Slatnar.

Za posestnike 4 1/2% obveznic skupnega državnega dolga.

Vsled razglasa c. kr. finančnega ministrstva z dne 18. februarja 1903 se v naslednjem imenovane vrste skupnega državnega dolga (papirna in srebrna renta) pozivajo k zamenj:

a) Vse na prinosnika ali na ime se glaseče obveznice skupnega državnega dolga, katerih obresti se plačujejo v kovanem denarju dne 1. januarja ali 1. julija;
b) vse na prinosnika ali na ime se glaseče obveznice skupnega državnega dolga, katerih obresti se plačujejo v papirju dne 1. maja in 1. novembra;
c) izmej obveznic skupnega državnega dolga, katerih obresti se plačujejo v papirju in sicer dne 1. februarja in 1. avgusta le one, ki so se do dne, ko je izšel ta razglas, glasile na ime, če znaša njih imenska vrednost več nego 20.000 gld.

Omenjeni razglas se ne tiče v naslednjem imenovanih 4 1/2% obveznic skupnega državnega dolga:

a) vseh na prinosnika ali ime se glasečih obveznic srebrne rente, katerih obresti se plačujejo dne 1. aprila in 1. oktobra; dalje
b) vseh na prinosnika glasečih se obveznic papirne rente, katerih obresti se plačujejo dne 1. februarja in 1. avgusta;
c) onih na ime se glasečih obveznic, katerih obresti se plačujejo v slednje imenovanih rokih, če znaša njih imenska vrednost manj ali baš 20.000 gld.

Posestnike obveznic, ki se konvertujejo, prosimo, da nam za sedaj javijo, koliko skupne rente posedajo, za kar dobi vsakdo potrebne priglasnice brezplačno pri naši blagajni; posamezne komade izročiti nam je pozneje, da iste kolekujemo.

Da so zamenjavo dosedanjih 4 1/2% obveznic v 4% sprejeli, velja glasom zakona z dne 16. februarja t. l. o vseh onih posestnikih obveznic, ki ne zahtevajo do vstevši 27. februarja t. l. pri označenih priglasevališčih, da se jim kapital povrne.

Pripomnimo izrecno, da izvršujemo vse posle, ki se nanašajo na svoječasnno kolekovanje,

(843-1)

brez kakih stroškov.

„Ljubljanska kreditna banka“ Ljubljana

od c. kr. finančnega ministrstva imenovano priglasevališče za konverzijo 4 1/2% obveznic skupnega državnega dolga.